

- מקום הפשע
5. מי שעשה מחוץ לישראל מעשה שהוא עבירה לפי חוק זה, אפשר להביאו לדין ולהענישו בישראל, כאילו עשה את המעשה בישראל.
- תפקיד משפטי, הכרת צורך וצירוף אינם הננה
6. הוראות הסעיפים 16, 17, 18 ו-19 לפקודת החוק הפלילי, 1936, לא יחולו לגבי עבירות לפי חוק זה.
- תחולת החוק הפלילי הכללי
7. הוראות החלק הראשון של פקודת החוק הפלילי, 1936, יחולו לגבי עבירות לפי חוק זה, במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת.
- הסנרה
8. על אף האמור בכל חוק אחר, בדיון בדבר הסגרתו של אדם שנאשם, או שנתחייב בדיון, על השמדת עם או על אחד המעשים המפורטים בסעיף 3(א), אין נזקקים לטענה שהעבירה שעליה הוא נאשם או נתחייב בדיון היא עבירה בעלת אופי פוליטי.
- ביצוע
9. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.
- תוקף החוק
10. חוק זה — הבא בעקבות האמנה בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, שנתקבלה על ידי עצרת האומות המאוחדות ביום ז' בכסלו תש"ט (9 בדצמבר 1948), נחתמה מטעם מדינת ישראל, ובהתאם להחלטת הכנסת נתאשרה על ידי מדינת ישראל, — ייכנס לתקפו ביום פרסומו ברשומות, ויעמוד בתקפו, בין שהאמנה תיכנס לתקפה או תעמוד בתקפה ובין אם לאו.

פנחס רוזן דוד בן-גוריון
שר המשפטים ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

תיקון טעות

בספר החוקים מס' 33 מיום י"ט בשבט תש"י (6.2.50), עמוד 74, בשורה השניה מלמטה, נשתרבב בטעות לתוך השורה הפסוק המתחיל במלים „אולם שר התחבורה רשאי" וכו' עד סופו, שמקומו בשורה חדשה והוא מתיחס לכל הפסקה (1)2.

¹ כתבי אמנה 5, מיום ט"ו בכסלו תש"י (6.12.49), עמ' 66.